

Posudek vedoucího diplomového koncertu

Daniela Svobodová: Závěrečný diplomový koncert – klavír

Vedoucí DK: MgA. Lenka Hejnová, Ph.D.

Oponent DK: MgA. Jaroslava Staňková, Ph.D.

Profil studentky

Daniela Svobodová pokračovala po absolvování bakalářského studia na UHK v magisterském studiu oboru Hra na nástroj a sólový zpěv, Hudební výchova.

Během magisterského studia nastudovala skladby ze všech stylových období. Rozšířila svůj repertoár a získala cenné interpretační zkušenosti jak v malých, tak i ve velkých formách. Velkého pokroku dosáhla v oblasti úhozové barevnosti, vnitřní ukázněnosti a celkové přesvědčivosti výrazu.

Studentka úspěšně reprezentovala Hudební katedru na interpretačních soutěžích (Ružomberok 2022 – 1. místo, Nitra 2023 – Čestné uznání)

V průběhu magisterského studia byl nadále kladen důraz na profesionální přístup při první fázi studia skladeb a na propojení technické složky s pochopením a citovým prožitkem obsahu hudebního díla.

Posudek

Daniela Svobodová ukončila své magisterské studium oboru Hra na nástroj a sólový zpěv, Hudební výchova klavírním recitálem a písemnou prací. Diplomový koncert se konal 19. června 2023 v Koncertní síni Petra Ebena PdF UHK.

Program koncertu:

Johann Sebastian Bach	Partita B dur, BWV 825 (výběr) Preludium Allemande Sarabande Menuet I, Menuet II Gigue
Felix Mendelssohn-Bartholdy	Rondo Capriccioso op. 14
Maurice Ravel	Sonatine Modéré Menuet Animé

Claude Debussy	Masky L. 105
Bohuslav Martinů	Etudy a polky (výběr)

Polka in D
Etude in C
Polka in A
Polka in E
Etude in A

Dmitrij Šostakovič

Concertino pro dva klavíry op. 94

Koncertní výkon studentky se stal velmi pěkným zakončením jejího studia. Lze ho označit jako výrazově přesvědčivý a pečlivě připravený, což je výsledkem přirozeného hudebního talentu a temperamentu a pravidelné, zodpovědné práce klavíristky. Program byl sestaven ze skladeb tradičního koncertního repertoáru a svou obtížností odpovídá zvolenému typu studiu.

Interpretace částí Bachovy Partity B dur byla zajímavá pestrou artikulací, kombinací tanečního charakteru s drobnou agogikou, logickou dynamikou a kolorující pedalizací. U Sarabandy bych vyzdvihla prožitek každého melodického motivu a střídání klidnější zpěvnosti s dramatictějšími úseky. U Allemande se v přednesu projevilo nejvíce propojení tanečnosti a drobné agogiky v podobě drobného rozšiřování na cestě k vrcholům frází. U Gigue bylo krásné svěží tempo. Pouze drobné chvílky nervozity a ztráty koncentrace způsobily místní výpadky nadhledu nad situací, např. u Preludia mohl být brán mělčí pedál, Menuetu I by slušela přesvědčivější pulzace, u Gigue se uprostřed mírně ztratila čitelnost frází. Celek působil však velmi dobře.

První část koncertu pokračovala Mendelssohnovou skladbou Rondo Capriccioso op. 14., která v sobě zahrnuje jak části zpěvné, tak virtuózní. Opět považuji nastudování této skladby za zvládnuté. Vyzdvihuji schopnost přesvědčivého hudebního členění, aniž by docházelo k rozpadu formy. Studentčin vztah k této skladbě nezůstal jen na rovině povrchní prvotní obliby, ale interpretace byla promyšlena z hlediska vypracování agogické provázanosti a dynamiky. Obzvláště okouzující byla první klidnější část skladby. U virtuózní druhé části byl sympatický přístup, kdy technika není cílem, ale prostředkem k vyjádření radosti, lesku a živosti.

„Klasičtější“ část koncertu uzavřela Ravelova Sonatina. Všechny tři její věty měly zřetelná pásma, charakter a podařilo se „dozrát“ v práci s časem, takže skladby i přes drobné nečistoty zazněly přesvědčivě.

I když byla druhá část koncertu věnována již výhradně hudbě 20. století, tak nebyla fádni. Debussyho Masky jsou opět větší formou, která nebyla pro studentku problémem. Požadavek barevnosti a proměn nálad byl naplněn. Možná byla trošku obětována čistota textu temperamentnímu provedení, avšak barevné a dynamické odlišení pásem bylo v pořádku.

Z českého klavírního repertoáru dále zazněl výběr z cyklu Etudy a polky od B. Martinů. Řazení vybraných pěti skladeb působilo velmi zajímavě. Interpretaci Polky in E a poslední Etudy in A považuji za vynikající a nejpřesvědčivější moment z koncertu.

Na závěr zaznělo Šostakovičovo Concertino op. 54. Ze hry klavíristky bylo cítit nadšení pro tuto skladbu, byla správně pochopena, pečlivě připravena, a protože studentka využila všech možností pro obehřívání repertoáru, tak působila jistě i po stránce souhry s druhým klavírem.

Ve slohově pestrém repertoáru podala Daniela Svobodová velmi dobře zvládnutý výkon, interpretačně přesvědčivý, celkově velmi sympatický a prokázala tak svou připravenost pro hudební praxi klavíristky.